

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

Με τον Χριστό αλλά και με τις Εικόνες του επί της
γης, τους Ανθρώπους

Ιερά Μητρόπολις

Καισαριανής, Βύρωνος

& Υμηττού

Ιερός Καθεδρικός Ναός

Αγίας Τριάδος Βύρωνος

ΤΟ ΨΗΦΙΑΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΚΗΣ ΜΑΣ ΖΩΗΣ

Τεύχος 3

ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2014

Συνάντηση

Με τον Χριστό αλλά και με τις Εικόνες Του
επί της γης, τους Ανθρώπους

Ενοριακό Ψηφιακό Περιοδικό

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ

ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ ΒΥΡΩΝΟΣ & ΥΜΗΤΤΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:

Ιερός Καθεδρικός Ναός

Αγίας Τριάδος Βύρωνος

Κορυτσάς 1 & Κωνσταντιλιέρη,

161 31 Βύρωνας,

Τηλ. 210 7660 859

fax: 213 0291680

www.agiatriadavyrona.gr

e-mail: agia_triada@hotmail.gr

Η Αναγνώριση – Η Απόρριψη.....2
Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καισαριανής,
Βύρωνος & Υμηττού κ.κ. Δανιήλ.

Η Θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων Τ. Δώρων.....6
Του Ιωάννου Φουντούλη

Αφιέρωμα στην Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα.....13

Πέρασε ένας χρόνος ραδιοφώνου.....20
Του π. Στεφάνου Κωστοπούλου.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία: διαρκής Πεντηκοστή.....23
Του π. Άθαν. Γιέβιτις

Φωτογραφίες των Ιερών Παρεκκλησίων μας.....27

ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ &

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:

Αιδεσ. Πρωτοπρεσβύτερος

Στέφανος Κωστόπουλος

Εὐχή

Εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον

Ὑπεραγία Θεοτόκε Παρθένε, σκέπε με, καὶ διαφύλαττε τὸν δοῦλόν σου ἀπὸ παντὸς κακοῦ ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ ὁρατοῦ καὶ ἀοράτου.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ τοῦ δούλου σου Κυρία καὶ Δέσποινα τῶν Ἀγγέλων καὶ Μήτηρ τῶν χριστιανῶν, βοήθησόν μοι τῷ δούλῳ σου.

Ὡ Μαρία παναμώμητε, χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε· χαῖρε ἡ χαρὰ τῶν θλιβομένων καὶ ἡ παραμυθία τῶν λυπουμενων.

Χαῖρε ἡ τροφή τῶν πεινώντων καὶ ὁ λιμὴν τῶν χειμαζομένων χαῖρε τῶν ἁγίων ἁγιωτέρα καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα· χαῖρε τοῦ Πατρὸς ἁγίασμα, τοῦ Υἱοῦ τὸ σκῆνωμα, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος τὸ ἐπισκίασμα.

Χαῖρε τοῦ πάντων Βασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τὸ τερπνὸν παλάτιον χαῖρε ἡ Μήτηρ τῶν ὀρφανῶν καὶ ἡ βακτηρία τῶν τυφλῶν χαῖρε τὸ καύχημα τῶν χριστιανῶν καὶ τῶν προσκαλουμένων σοι ὁ ἔτοιμος βοηθός.

Παναγία Δέσποινά μου, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου· ὅτι εἰς τὰς παναχράντους χεῖρας σου παρατίθηναι τὸ πνεῦμα μου. Γενοῦ βοηθός καὶ σκέπη τῆς ψυχῆς μου ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀναξίου ἵνα εἰσέλθω καθαρὸς καὶ ἀγνὸς εἰς τὸν Παράδεισον. Μὴ ἀπορρίψης με, Κυρία μου, τὸν δοῦλον σου· ἀλλὰ βοήθησόν μοι, καὶ δὸς μοι τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Λύτρωσαί με ἀπὸ παντὸς κινδύνου, ἐπιβουλῆς, ἀνάγκης καὶ ἀσθενείας, καὶ δώρησαί μοι πρὸ τοῦ τέλους μετάνοιαν ἵνα -σωζόμενος τῇ μεσιτείᾳ καὶ βοηθείᾳ σου, ἐν μὲν τῷ παρόντι βίω ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ ὁρατοῦ καὶ ἀοράτου, πορευόμενος θεαρέστως ἐν τοῖς θελήμασι τοῦ ἀγαπητοῦ σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ἀπὸ τῆς αἰωνίου καὶ φοβερᾶς κολάσεως- προσκυνῶ, εὐχαριστῶ καὶ δοξάζω τὸ πανάγιόν σου ὄνομα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἁγίου Δημητρίου Ροστώφ

«Ο Σταυρός δεν είναι πλέον όνειδος, αλλά απαίτηση και τίτλος δόξας»

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ κ.κ. ΔΑΝΙΗΛ.

Ο Χριστός πέθανε σταυρωμένος. Ο σταυρός, που υπήρξε το όργανο της απολυτρώσεως, έγινε μαζί με τον θάνατο, τον πόνο και το αίμα μία από τις ουσιώδεις λέξεις που φέρνουν στον νου τη σωτηρία μας. Ο σταυρός δεν είναι πια όνειδος, αλλά απαίτηση και τίτλος δόξας, πρώτα για τον Ιησού Χριστό και έπειτα για τους μαθητές Του, τους χριστιανούς.

1. Ο σταυρός του Ιησού Χριστού

Ο απόστολος Παύλος εκφράζει την αυθόρμητη αντίδραση κάθε ανθρώπου μπροστά στον σταυρό της απολυτρώσεως στα λόγια

«Ημεῖς δε κηρύσσομεν Χριστόν εσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μεν σκάνδαλον, Ἑλλήσι δε μωρίαν».

Ήταν δυνατόν η σωτηρία να προέλθει κατά την αντίληψη που επικρατούσε στον ελληνορωμαϊκό κόσμο της εποχής του Ιησού Χριστού από τη σταύρωση, αυτό το μαρτύριο για σκλάβους, που δεν αποτελούσε μόνο έναν σκληρό τρόπο θανατώσεως αλλά και ντροπή;

Ήταν δυνατόν η απολύτρωση να δοθεί, κατά την αντίληψη των Εβραίων, από ένα πτώμα, που θεωρούνταν τόσο ακάθατο, που επιβαλλόταν να απαλλαγούν απ' αυτό όσο το δυνατό γρηγορότερα, ή από έναν κατάδικο κρεμασμένο στο ξύλο που έφερνε επάνω του το σημάδι της θεϊκής κατάρας και τιμωρίας;

Στον Γολγοθά οι παριστάμενοι Τον κορόιδευαν. Οι Μαθητές Του ήσαν ταραγμένοι και φοβισμένοι.

Ο Ιδιος ο Κύριος Ιησούς Χριστός την παραμονή του πάθους Του ανήγγειλε ότι όλοι θα σκανδαλισθούν εξαιτίας Του.

Αυτός όμως ο σταυρικός θάνατος του Κυρίου Ιησού Χριστού αποτελεί τον πυρήνα του κηρύγματος των Αποστόλων και της Εκκλησίας.

Ο σταυρός του Κυρίου κρύβει ένα μυστήριο το νόημα του οποίου αποκάλυψε ο Ιδιος ο Κύριος Ιησούς Χριστός επικαλούμενος τις μαρτυρίες και αναφορές των προφητών της Παλαιάς Διαθήκης.

«Ούτος τας αμαρτίας ημών φέρει και περί ημών οδυνάται». «Αυτός τας ασθενείας ημών έλαβε και τας νόσους εβάστασε». Στο νόημα του σταυρικού θανάτου του Κυρίου μας Ιησού Χριστού αναφέρεται ο απόστολος Πέτρος.

«Ος (δηλαδή ο Ιησούς Χριστός) τας αμαρτίας ημών αυτός ανήνεγκεν εν τω σώματι αυτού επί το ξύλον, ίνα ταις αμαρτίαις απογενόμενοι τη δικαιοσύνη ζήσωμεν • ου τω μώλωπι αυτού ιάθητε».

Για τον Κύριο Ιησού Χριστό ο σταυρικός Του θάνατος έγινε η αιώνια δόξα Του.

2. Ο σταυρός των χριστιανών

Οι μαθητές του Κυρίου Ιησού Χριστού ταυτίζονται με τον Διδάσκαλό τους κατά την απαίτηση:

«Ει τις θέλει οπίσω μου ελθείν, απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω τον σταυρόν αυτού και ακολουθείτω μοι».

Με τους λόγους αυτούς ο Ιησούς Χριστός ζητεί από τους μαθητές Του να πεθάνουν για τον εαυτό τους, να πεθάνουν για τον κόσμο διακόπτοντας όλους τους φυσικούς δεσμούς με τον κόσμο της αμαρτίας και να είναι έτοιμοι να δεχθούν να τους πάρουν τη ζωή ένεκα του Ιησού. Αυτά όμως συνιστούν τη δόξα του.

Ο σταυρός του Ιησού Χριστού γίνεται στη ζωή του χριστιανού το σύνορο ανάμεσα στους δύο κόσμους, αυτόν της σάρκας και αυτόν του πνεύματος.

Ο πιστός που αποδέχεται και σηκώνει τον σταυρό του ακολουθώντας τον Εσταυρωμένο Ιησού Χριστό ζώντας την εσταυρωμένη ζωή μπορεί μαζί με τον απόστολο Παύλο να αναφωνεί υπερήφανα:

«Εμοί δε μη γένοιτο καυχάσθαι ει μη εν τω σταυρώ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, δι' ου εμοί κόσμος εσταύρωται καγώ τω κόσμω».

Η Κοίμησις της Θεοτόκου

Του Ιωάννου Φουντούλη

Ἡ ἐορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, πού ἐορτάζει στίς 15 Αὐγούστου ὁ χριστιανικὸς κόσμος, εἶναι ἡ μεγαλυτέρα ἀπὸ τὶς ἐορτὲς πού καθιέρωσε ἡ Ἐκκλησία πρὸς τιμὴν τῆς Μητρὸς τοῦ Κυρίου, τὶς θεομητορικὲς ἐορτὲς. Ἴσως εἶναι καὶ ἡ παλαιότερα ἀπὸ ὅλες. Τὶς πρῶτες μαρτυρίες ἔχουμε γι' αὐτὴν κατὰ τὸν Ε' αἰῶνα, γύρω στὴν ἐποχὴ πού συνεκλήθη ἡ Γ' Οἰκουμένη Σύνοδος τῆς Ἐφέσου (451 μ.Χ.), πού καθώρισε τὸ θεομητορικὸ δόγμα καὶ ἔγινε αἰτία νὰ ἀναπτυχθῇ ἡ τιμὴ στὸ πρόσωπο τῆς Θεοτόκου.

Γιὰ πρώτη φορὰ φαίνεται ὅτι συνεστήθη στὰ Ἱεροσόλυμα τὴν 13 Αὐγούστου καὶ λίγο ἀργότερα μετετέθη στίς 15 τοῦ ἰδίου μηνός. Εἶχε δὲ γενικώτερο θεομητορικὸ χαρακτήρα, χωρὶς εἰδικὴ ἀναφορὰ στὸ γεγονὸς τῆς Κοιμήσεως. Ὄνομάζετο «ἡμέρα τῆς Θεοτόκου Μαρίας». Κέντρο τοῦ πανηγυρισμοῦ ἀναφέρεται στὴν ἀρχὴ ἓνα «Κάθισμα», ναὸς ἐπ' ὀνόματί της, πού εὕρισκετο ἔξω ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα στὸ τρίτο μίλιο τῆς ὁδοῦ πού ὁδηγοῦσε στὴν Βηθλεέμ.

Ἡ σύνδεση τῆς ἐορτῆς αὐτῆς πρὸς τὴν Κοίμησις τῆς Θεοτόκου ἔγινε στὸν περίφημο ναὸ τῆς Παναγίας πού βρισκόταν στὴν Γεθσημανῇ, τὸ «εὐκτήριο τοῦ Μαυρικίου», ὅπου ὑπῆρχε καὶ ὁ τάφος της. Αὐτὸς ὁ ναὸς πολὺ σύντομα πῆρε τὸν χαρακτήρα τοῦ μεγαλύτερου θεομητορικοῦ προσκυνήματος καὶ ἡ ἀκτινοβολία του

ἔγινε αἰτία ἡ πανήγυρίς του κατὰ τὴν 15ῃ Αὐγούστου γρήγορα νὰ διαδοθῇ σ' ὁλόκληρο τὸν χριστιανικὸ κόσμον σὲ ἀνατολὴ καὶ δύση σὰν ἑορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Ἀργότερα ἐξήρθη ἡ ἑορτὴ μὲ τὴν προπαρασκευαστικὴ νηστεία καὶ τὴν παράτασι τοῦ ἑορτασμοῦ μέχρι τῆς 23ης ἢ καὶ μέχρι τοῦ τέλους τοῦ Αὐγούστου καὶ ἔγινε ὄχι μόνο ἡ μεγαλυτέρα θεομητορικὴ ἑορτὴ ἀλλὰ καὶ μία ἀπὸ τὶς σπουδαιότερες ἑορτὲς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους. Αὐτὸ βέβαια ἦταν φυσικὸ νὰ γίνη, γιατί ἡ Θεοτόκος εἶναι τὸ προσφιλέστερο καὶ ἱερώτερο πρόσωπο μετὰ τὸν Κύριο καὶ γι' αὐτὸ συνεκέντρωσε τὴν τιμὴ καὶ τὴν εὐλάβεια ὅλων τῶν χριστιανικῶν γενεῶν.

Ἀναρίθμητοι ναοὶ καὶ μονὲς ἔχουν κτισθεῖ πρὸς τιμὴν τῆς Κοιμήσεώς της, θαυμάσιες τοιχογραφίαι παριστάνουν σὲ κάθε ναὸ πίσω ἀπὸ τὴν κεντρικὴ εἴσοδο σὲ ἐκπληκτικὰ συνθέσεις τὴν ἱερά της κηδεῖα, ὕμνοι ἐκλεκτοὶ ἔχουν διακοσμήσει τὴν ἀκολουθία της καὶ λόγοι λαμπροὶ καὶ ἐγκώμια ἐξεφωνήθησαν ἀπὸ τοὺς Πατέρες καὶ νεωτέρους ἐκκλησιαστικοὺς ἄνδρες κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς μνήμης της. Ὅλες οἱ ἀνθρώπινες γενεὲς συναγωνίσθησαν στὴν προσφορὰ ὅ,τι ἐκλεκτοτέρου εἶχαν νὰ παρουσιάσουν, γιὰ νὰ μακαρίσουν ἔργῳ καὶ λόγῳ τὴν Παρθένο Μαρία.

ΤΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΚΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

Γιὰ τὴν κατανόηση τοῦ ἐορτολογικοῦ περιεχομένου τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως, ὅπως καὶ τῶν ἄλλων θεομητορικῶν ἑορτῶν, τῆς Συλλήψεως, τῆς Γεννήσεως καὶ τῶν Εἰσοδίων, πρέπει νὰ κάμωμε μία μικρὰ ἀναδρομὴ στὶς πηγές, ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἀντλήθηκαν τὰ θεομητορικὰ αὐτὰ θέματα. Διαφορετικὰ εἶναι ἀδύνατο νὰ ἐρμηνεύσῃ κανεὶς ὅ,τι συνδέεται μὲ τὸν ἑορτασμὸ αὐτόν, τὰ συναξάρια, τὴν ὕμνογραφία καὶ τὴν εἰκονογραφία τους.

Οἱ αὐθεντικὲς ἱστορικὲς πηγές, τὰ Εὐαγγέλια καὶ τὰ ἄλλα βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης, δὲν μᾶς διέσωσαν πληροφορίες γιὰ τὸν πρὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ γιὰ τὸν μετὰ τὴν Ἀνάληψι τοῦ Κυρίου βίον τῆς Θεοτόκου. Πρόθεσις τῶν ἱερῶν συγγραφέων ἦταν νὰ ἀφηγηθοῦν τὸν βίον καὶ τὸ σωτηριῶδες ἔργο τοῦ Χριστοῦ καὶ ὅ,τι ἄμεσα συνεδέετο μὲ Αὐτόν καὶ ὄχι νὰ ικανοποιήσουν τὴν εὐλαβὴ περιέργεια ἢ τὰ ἱστορικὰ ἐνδιαφέροντα τῶν ἀναγνωστῶν τους.

Ἡ παράδοσις ὅμως τῆς Ἐκκλησίας διέσωσε ἀπὸ στόματος εἰς στόμα διάφορες πληροφορίες πού ἀφοροῦσαν στὸν βίον τῆς Θεοτόκου πρὸ τῆς συλλήψεως τοῦ Κυρίου καὶ μετὰ τὴν Ἀνάστασί Του. Ἀργότερα διάφοροι εὐλαβεῖς, κατὰ τὸ πλεῖστον, συγγραφεῖς περιέλαβαν τὶς πληροφορίες αὐτὲς καὶ τὶς ἀνέπτυξαν μὲ τὴν φαντασία τους καὶ γιὰ νὰ ἔχουν περισσότερο κύρος ἔθεσαν στοὺς τίτλους τῶν ἔργων τους μεγάλα ἀποστολικά ὀνόματα.

Ἡ Ἐκκλησία ἀπέρριψε καὶ κατεδίκασε τὰ βιβλία αὐτὰ καὶ τὰ ὠνόμασε «Ἀπόκρυφα» καὶ «Ψευδεπίγραφα». Σὲ μεταγενεστέρα ἐποχὴ πολλές ἀπὸ τὶς διηγήσεις αὐτές, τουλάχιστον στὶς βασικὲς τοὺς γραμμές, ἔδωσαν θέματα στὴν διαμόρφωσις ἑορτῶν, στὴν σύνταξι συναξαρίων, στὴν ποίησις ὕμνων καὶ στὴν εἰκονογραφία. Ἐξ ἄλλου, καθὼς προείπαμε, ὁ πυρὴν τῶν διηγήσεων αὐτῶν εἶχε ὡς βάσι τοῦ παμπάλαιες ἱστορικὲς παραδόσεις γύρω ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς Θεοτόκου.

ΑΦΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΓΕΓΟΝΟΤΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ

Εἰδικὰ τὸ γεγονὸς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἀφηγεῖται, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ μία ἀπόκρυφος διήγησις, πού φέρεται ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ ἡγαπημένου μαθητοῦ τοῦ Κυρίου, τοῦ Ἰωάννου. Μία περίληψις τοῦ ἐκτενοῦς αὐτοῦ κειμένου θὰ παρουσιάσωμε ἐδῶ. Σὲ κάθε τοῦ σημείου ὁ ἀναγνώστης τοῦ θυμᾶται ἀντίστοιχες φράσεις ἀπὸ τοὺς ὕμνους καὶ τὸ συναξάριο τῆς ἑορτῆς καὶ λεπτομέρειες ἀπὸ τὴν εἰκόνα τῆς Κοιμήσεως πού ἐφιλοτέχνησαν βυζαντινοὶ ζωγράφοι.

Ἡ Παναγία μετὰ τὴν Ἀνάληψι τοῦ Χριστοῦ καθημερινῶς πηγαίνει στὸ ζωοδόχο μνημα καὶ προσεύχεται. Μία Παρασκευὴ ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριὴλ παρουσιάζεται μπροστά της καὶ τὴν χαιρετᾷ: «Χαῖρε, ἡ γεννήσασα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. Ὁ Κύριος ἄκουσε τὴν προσευχή σου καὶ θὰ ἀφήσῃς τὸν κόσμον καὶ θὰ πορευθῇς εἰς τὴν ζωὴν τὴν ἀληθινὴν καὶ ἀδιάδοχον».

Ἡ Θεοτόκος ἐπιστρέφει στὸν οἶκον της, θυμᾷ καὶ προσεύχεται στὸν Χριστὸ νὰ τῆς στείλῃ τὸν Ἰωάννη καὶ τοὺς λοιποὺς Ἀποστόλους, γιὰ νὰ παρασταθοῦν στὸν θάνατό της. Ἡ προσευχή της εἰσακούεται καὶ πρῶτος φθάνει, ἄρπαγείς ἀπὸ νεφέλη, ὁ Ἰωάννης καὶ σὲ λίγο ἐπὶ νεφελῶν καὶ οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι οἱ διεσπαρμένοι στὰ πέρατα τοῦ κόσμου.

Τὴν Κυριακὴ ἔρχεται μετὰ τὴν ἀπαστράπτουσα δόξα Του καὶ μετὰ χιλιάδες ἀγγέλους ὁ Κύριος νὰ παραλάβῃ τὴν ψυχὴ τῆς Μητρὸς Του. Ἐκείνη εὐλογεῖ τοὺς Ἀποστόλους καὶ τὸν κόσμον, δέεται γιὰ τὴν σωτηρίαν ὅλων καὶ ἀφοῦ λαμβάνει τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι «πᾶσα ψυχὴ ἐπικαλουμένη τὸ ὄνομα τῆς οὐ μὴ κατασχυνηθῇ, ἀλλ’ εὖρη ἔλεος καὶ παράκλησιν καὶ ἀντίληψιν καὶ παρρησίαν καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι», παραδίδει τὴν ἀγία τῆς ψυχῆ στὰ χεῖρια τοῦ Υἱοῦ τῆς.

Οἱ Ἀπόστολοι περιπτύσσονται τὸ σκῆνος καὶ ψάλλοντες μεταφέρουν τὴν κλίνη μετὰ τὸ σῶμα γιὰ ταφὴν. Ἐνας ἐβραῖος ὀνόματι Ἰεφωνίας ὁρμᾷ καὶ ἐπιχειρεῖ «κατὰ τῆς κλίνης», ἀλλ’ ἄγγελος Κυρίου μετὰ «ξίφος πυρός» ἀποκόπτει τὰ χεῖρια τοῦ ἀπὸ τῶν ὤμων, ποὺ μένουν κρεμασμένα στὴν κλίνη. Αὐτὸς μετανοεῖ καὶ κολλῶνται πάλιν τὰ χεῖρια τοῦ, ἐνῶ οἱ Ἀπόστολοι ἀνενόχλητοι συνεχίζουν τὴν ἐκφορὰ. Τὸ σκῆνος θάπτεται σὲ καινὸ μνημεῖο στὴν Γεθσημανῇ, τὴν Τρίτη ὅμως ἡμέρα «μετετέθη ἐν Παραδείσῳ».

Ἡ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ποίησις ἐξωραίζει τὴν ἀπλὴ αὐτὴ διήγησι. Στὰ τρία στιχηρὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ ἀΐχου, τὸ πρῶτον αὐτόμελον καὶ τὰ ἄλλα δύο προσόμοια, τοῦ πρώτου, μετὰ ἓνα θαυμάσιον τρόπον ἐγκωμιάζεται ἡ Θεοτόκος καὶ ἡ Κοίμησίς τῆς. Ὡς ὑπόβαθρον ὅμως ἀναγνωρίζεται εὐκόλως ἡ διήγησις τοῦ ἀποκρύφου: ἡ Γεθσημανῇ, οἱ λόγοι τοῦ Γαβριὴλ, ἡ παρουσία τῶν ἀγγελικῶν δυνάμεων, ἡ μετάστασις ἀπὸ τὸν τάφον εἰς τὸν οὐρανόν.

Τὸ ἴδιον θέμα ἔχουν καὶ τὰ τρία στιχηρὰ τῶν Αἵνων τοῦ δ’ ἤχου. Στὸ πρῶτον, ὅλος ὁ κόσμος, οὐράνιος καὶ ἐπίγειος, χαίρεται προπέμποντας τὴν μητέρα τοῦ Χριστοῦ καὶ ψάλλοντας σ’ αὐτὴν τὴν «ἐξόδιον ὠδήν». Στὰ ἄλλα δύο περιγράφεται ἡ ἔλευσις τῶν Ἀποστόλων καὶ ἡ ἐπικήδεια ψαλμωδία τους, καθὼς καὶ ἡ παρουσία τῶν ἀγγελικῶν δυνάμεων καὶ ἡ ὑποδοχὴ τῆς ἀμωμήτου ψυχῆς τῆς ἀπὸ τὸν Χριστόν.

Τέλος θὰ σταθοῦμε στὸ πιὸ ιδιόρρυθμον τροπάριον τῆς ἑορτῆς αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν τροπαρίων μας. Πρόκειται γιὰ τὸ δοξαστικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ. Τὸ περιεχόμενον τοῦ ἀντλεῖ ἀπὸ τὴν σχετικὴν ἀπόκρυφον διήγησιν. Ἡ ιδιόρρυθμία τοῦ τροπαρίου αὐτοῦ

εἶναι ὅτι δὲν ψάλλεται, ὅπως ὅλοι οἱ ἄλλοι ἐκκλησιαστικοὶ ὕμνοι, σὲ ἓνα μόνο ἦχο, ἀλλὰ καὶ στοὺς ὀκτώ.

Ἦχος α΄

Θεαρχίῳ νεύματι
πάντοθεν οἱ θεοφόροι ἀπόστολοι
ὑπὸ νεφῶν μεταρσίως αἰρόμενοι,

Ἦχος πλ. α΄

καταλαβόντες τὸ πανάχραντον
καὶ ζωαρχικόν σου σκῆνος
ἐξόχως ἡσπάζοντο.

Ἦχος β΄

Αἱ δὲ ὑπέρτατοι τῶν οὐρανῶν δυνάμεις
Σὺν τῷ οἰκείῳ δεσπότη παραγενόμεναι,

Ἦχος πλ. β΄

Τὸ θεοδόχον καὶ ἀκραιφνέστατον σῶμα
Προπέμπουσι, τῷ δέει κρατούμεναι,
Ὑπερκοσμίως δὲ προώχοντο
καὶ ἀοράτως ἐβόων
ταῖς ἀνωτέραις ταξιαρχίαις,

ἰδοὺ ἡ παντάνασσα θεοπαῖς παραγέγονεν.

Ἦχος γ΄

ἄρατε πύλας

Καὶ ταύτην ὑπερκοσμίως ὑποδέξασθε,

Τὴν τοῦ ἀεννάου φωτὸς μητέρα,

Ἦχος βαρὺς

Διὰ ταύτης γὰρ ἡ παγγενῆς

τῶν βροτῶν σωτηρία γέγονεν,

ἢ ἀτενίζειν οὐκ ἰσχύομεν

καὶ ταύτη ἄξιον γέρας

ἀπονέμειν ἀδύνατον,

Ἦχος δ΄

ταύτης γὰρ τὸ ὑπερβάλλον

ὑπερέχει πάσαν ἔννοιαν.

Ἦχος πλ. δ΄

Διό, ἄχραντε θεοτόκε,

ἀεὶ σὺν ζωηφόρῳ βασιλεῖ

καὶ τόκῳ ζῶσα, πρέσβευε διηνεκῶς

περιφρουρῆσαι καὶ σῶσαι
ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας
τὴν νεολαίαν σου,
τὴν γὰρ σὴν προστασίαν κεκτήμεθα,

Ἦχος α΄

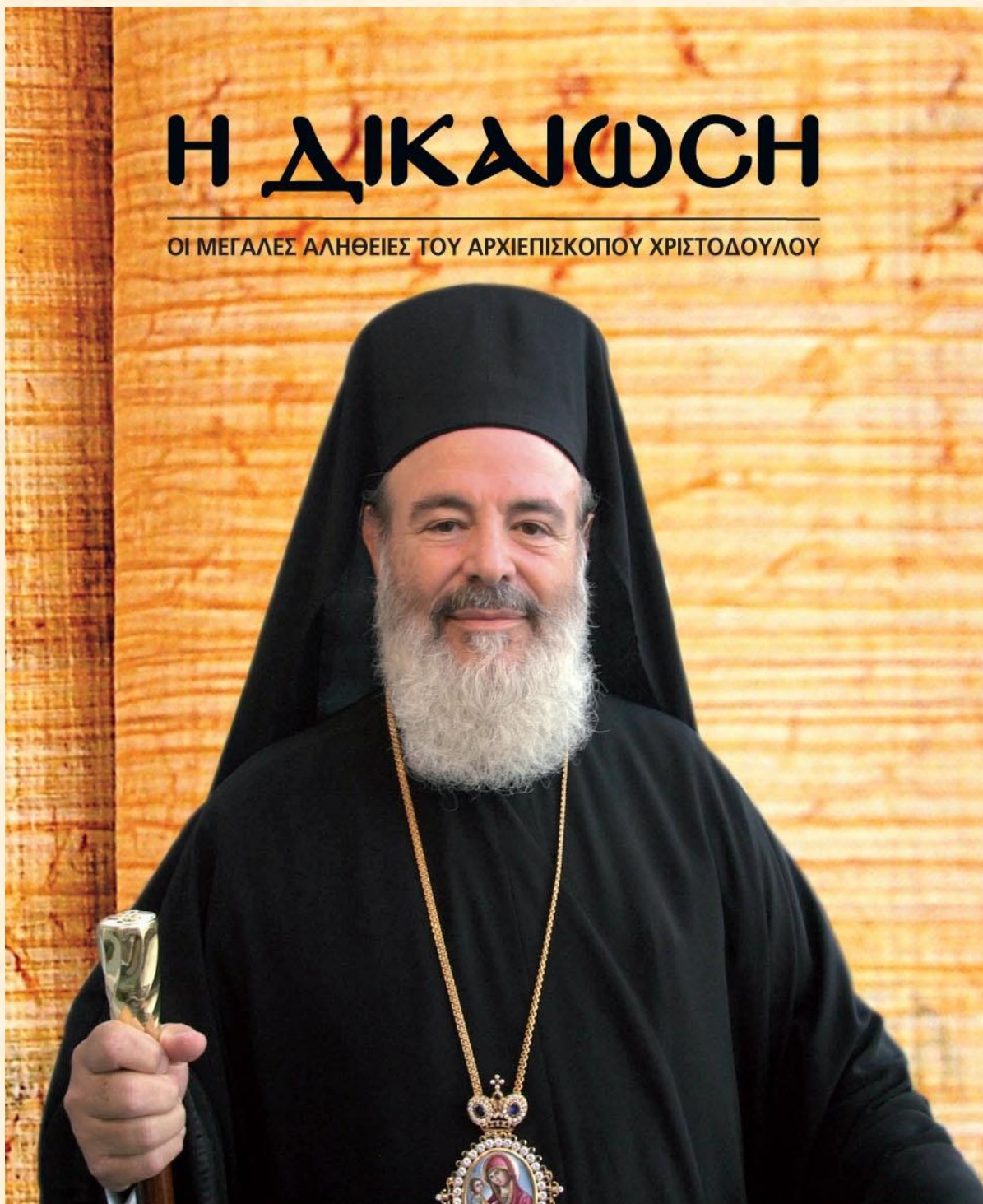
Εἰς τοὺς αἰῶνας
ἀγλαοφανῶς μακαρίζοντες.

Ἀπὸ τὸ βιβλίο «Λογικὴ Λατρεία»,

ἔκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας

Η ΔΙΚΑΙΩΣΗ

ΟΙ ΜΕΓΑΛΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

**Η αποσταθεροποίηση της Ελλάδας • Ο κίνδυνος διάλυσης της Ε.Ε.
Το σχέδιο αποχριστιανοποίησης • Οι τραπεζίτες που θα κυβερνήσουν
Η εξέγερση του αραβικού κόσμου • Η υποδομή στους ξένους
Οι ευρωηγούρνηδες και οι γραϊκύλοι • Η εξόντωση του λαού με τη φτώχεια**

ΕΡΕΥΝΑ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΙΖΟΥΛΗΣ

Αφιέρωμα

Ο Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος στις 4 Αυγούστου 1974 στο Βόλο

Του Αρχιμ. Επιφανίου Οικονόμου, Ιεροκήρυκος

Το ταξίδι άρχισε την Κυριακή 4 Αυγούστου 1974. Εκείνη την ημέρα ο καταγάλανος ουρανός της Μαγνησίας, ο ιστορικός τόπος της αρχαίας Ιωλκού και της Βυζαντινής Δημητριάδος, ο σύγχρονος Βόλος, υποδέχθηκαν τον νέο Μητροπολίτη και Επίσκοπο της τοπικής Εκκλησίας Χριστόδουλο Παρασκευαΐδη.

Στην είσοδο της πόλης, δίπλα στον αγέρωχο και ευθυτενή Αρχιεπίσκοπο Σεραφείμ, ξεπρόβαλε ένας νεαρός ιερωμένος, μόλις 35 ετών, του οποίου η φήμη είχε προηγηθεί από την ώρα της εκλογής του, λίγες μέρες πριν.

Αυτή η φήμη περιέγραφε έναν νέο κληρικό, ιδιαίτερα μορφωμένο, φλογερό ιεροκήρυκα, δυναμικό και χαρισματικό, που είχε κερδίσει την συμπάθεια και την αναγνώριση του δύσκολου και ευφυούς Αρχιεπισκόπου Σεραφείμ, από την πρώτη στιγμή, δοκιμασμένου σε δύσκολες αποστολές, όπως ήταν η πολυετής μοναστική άσκηση στα Μετέωρα και στην Αττική, η πολύμηνη διακονία του στη μεθοριακή

γραμμή της Μακεδονίας, αλλά και η καθολικά αναγνωρισμένη προσφορά του στην Γραμματεία και Αρχιγραμματεία της Ιεράς Συνόδου.

Ο Βόλος, με το έντονο προσφυγικό στοιχείο, υποδέχθηκε, για πρώτη φορά, έναν άλλο πρόσφυγα, τον Ξανθιώτη, με καταγωγή από την Αδριανούπολη, Χριστόδουλο, ο οποίος έφθασε στην πρωτεύουσα της Μαγνησίας άγνωστος μεταξύ αγνώστων.

Ο Μητροπολίτης Χριστόδουλος, εκείνη την εποχή, εκλήθη να αναλάβει τα ηνία μιας επαρχίας που βίωνε έντονα τα απότοκα ενός ιδιότυπου και ταραχώδους Εκκλησιαστικού παρελθόντος.

«Εκλεγμένος λίγο πριν την μεταπολίτευση, σε μια πολύ ρευστή και μεταβατική πολιτική περίοδο, με έντονες πολιτικές και κοινωνικές ανακατατάξεις και αναταράξεις, έπρεπε να δικαιώσει, με έργα, την εκλογή του και να στεριώσει σε θρόνο από τον οποίο είχαν απομακρυνθεί ζώντας οι δύο προκάτοχοί του»¹, με ό,τι αυτό συνεπαγόταν εκείνη την εποχή.

Σ' αυτό το ιδιότυπο Εκκλησιαστικό περιβάλλον έκανε την εμφάνισή του στην πόλη του Βόλου ο νέος Μητροπολίτης Δημητριάδος.

Η αποστολή του δύσκολη. Η ευθύνη τεράστια. Η συναίσθηση, όμως, του καθήκοντος απόλυτη.

Βασικό του μέλημα υπήρξε η ένωση των διεστώτων και η επανατοποθέτηση των πνευματικών και θρησκευτικών δυνάμεων του τόπου σε νέα, υγιή βάση, όπου η προσωποληψία θα άφηνε τη θέση της στην γνήσια πνευματικότητα και στην αυθεντική Εκκλησιαστική ζωή.

Στον Ενθρονιστήριο λόγο του, στον Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Νικολάου, έδειξε τις προθέσεις του και κατέστησε σαφές ότι θα λειτουργήσει ως Ποιμένας όλων και όχι ως ομαδάρχης ολίγων και προνομιούχων: «θεωρώ εμαυτόν εξόχως ευτυχή την χείραν σήμερον τεθείς επί το Θεοδόμον άροτρον της Εκκλησίας ταύτης και το πνευματικόν γεώργιον αροτριάν τη του Θεού βοηθεία αρχόμενος, όπερ επί έτη Θεοφιλώς μοχθήσαντες ποικιλοτρόπως εκαλλιέργησαν οι κατά καιρούς χρηματίσαντες Σεβασμιώτατοι Ποιμενάρχαι και προκάτοχοι ημών και έτεροι υπ' αυτούς πνευματικοί εργάται. Τον κόπον τούτων έρχομαι σήμερον ίνα συνεχίσω. Και εύκαιρον θεωρώ όπως βεβαιώσω υμάς ότι «ου καθ' υπεροχήν λόγου ή σοφίας» εγενόμην προς υμάς, «αλλ' εν ασθενεία και εν φόβω και εν τρόμω πολλών» (Α' Κορ. 2,1-4), ίνα τας πολλαπλές υμών πνευματικής ανάγκας θεραπεύσω, όση μοι δύναμις, μετά των περί εμέ φιλοτίμων συνεργατών, εμαυτόν δε ίνα παραστήσω «θυσίαν ζώσαν ευάρεστον τω Θεώ»²

Αν και νέος στην ηλικία, κατάφερε, λόγω της γεροντικής σύνεσης και σοφίας που τον διέκρινε, σε σύντομο χρονικό διάστημα, να επιτύχει αυτό το δύσκολο έργο να συσπειρώσει όλους γύρω του, κάνοντάς τους γρήγορα να ξεχάσουν το παρελθόν, καθώς διέκριναν στο πρόσωπό του τον ικανό και έντιμο πνευματικό ηγέτη και πατέρα, που τίμησε το χθες και έβαλε τις βάσεις για ένα ελπιδοφόρο αύριο στην τοπική Εκκλησία, η οποία έμελλε να καταστεί η δόξα και το καύχημά του.

Το έργο του, που ξεκίνησε από την επομένη της ενθρονίσεώς του και εξελίχθηκε σ' όλη τη διάρκεια της εικοσιτετράχρονης διακονίας του στη Μητρόπολη Δημητριάδος, κάλυψε όλους τους τομείς ποιμαντικής δράσης, ενώ ανταποκρίθηκε απόλυτα στις απαιτήσεις των καιρών και στην ικανοποίηση των ποικίλων αναγκών της τοπικής κοινωνίας.

Μνημονεύουμε, κατακλείνοντας τον ταπεινό αυτό λόγο της ευγνωμοσύνης μας, με το απόσπασμα εκείνο του Επιβατηρίου λόγου του στο οποίο αποκαλύπτεται τόσο η αντίληψη, όσο και το όραμά του για την Εκκλησία, ένα όραμα που υπηρέτησε με συνέπεια καθόλη τη διάρκεια της Επισκοπικής εν Βόλῳ και Αρχιεπισκοπικής εν Αθήναις, διακονίας του, ευχόμενοι υικώς να είναι η μνήμη του αιώνια και αγέραστη: «Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν δὲν ὑπάρχουσι στεγανά διαμερίσματα φυλασσόμενα διὰ προνομιούχους τινάς. Ἡ Ἐκκλησία ἀνήκει εἰς ὅλους καὶ εἰς τοὺς ἐργάτας τοῦ πνεύματος καὶ εἰς τοὺς ἐργάτας τοῦ μόχθου καὶ εἰς τοὺς πλουσίους καὶ εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ εἰς τοὺς ἰσχυροὺς καὶ εἰς τοὺς ἀδυνάτους. Αἱ πτέρυγες τῆς Ἐκκλησίας εἶναι πλατεῖαι. Κάτωθεν αὐτῶν δύνανται νὰ καλύπτονται οἱ πάντες ἀνεξαιρέτως καὶ ἀδιακρίτως, διότι οἱ πάντες εἶναι τέκνα Θεοῦ καὶ οἱ πάντες εἶναι δεκτικοὶ σωτηρίας. Επομένως, ἡ Ἐκκλησία ἀνήκει εἰς πάντας. Καὶ μετ' αὐτῆς καὶ ὁ Ἐπίσκοπος καὶ ὁ ἱερός Κλήρος. Πρὸς τοῦτο ἀς γνωρίζωσιν οἱ πάντες ὅτι δύνανται νὰ ἀπευθύνονται μετ' ἀπλότητος πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον, μὴ ἀποκοπτομένης ὑπ' οὐδενός τῆς πρὸς αὐτὸν πορείας. Εἶναι ἀνάγκη νὰ αἰσθανθῶσιν οἱ ἄνθρωποι ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ οἰκογένεια αὐτῶν, ἐντὸς τῆς ὁποίας τὴν θέσιν τοῦ Πατέρα ἐπέχει ὁ Ἐπίσκοπος. Καὶ ὅτι ἐν τῇ οἰκογενείᾳ ταύτῃ ἔχουσι δικαιώματα. Δικαιώματα εἰς τὴν στοργὴν καὶ τὴν ἀγάπην τῆς...»

Μας Λείπεις!

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

Ακούστε
τον διαδικτυακό
ραδιοφωνικό σταθμό
της Ενορίας
Αγίας Τριάδος
Βύρωνος

www.agiatriadavyrona.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ: π. ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
210-76.60.859

ΠΕΡΑΣΕ ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΥ...

**«Λίγα λόγια για τον διαδικτυακό Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ενορίας Αγίας Τριάδος
Βύρωνος, της Ιεράς Μητροπόλεως Καισαριανής, Βύρωνος και Υμηττού.**

Καλώς ήλθατε στο διαδικτυακό Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ενορίας Αγίας Τριάδος Βύρωνος-Αττικής, της Ιεράς Μητροπόλεως Καισαριανής, Βύρωνος και Υμηττού.

Με τη χάρη του Θεού, τις Πατρικές Ευλογίες και την Αγάπη του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας, Καισαριανής, Βύρωνος και Υμηττού κ.κ. Δανιήλ, στις 18 Απριλίου 2013 ο διαδικτυακός Ραδιοφωνικός Σταθμός της Ενορίας μας έγινε πραγματικότητα.

Στόχος του Ραδιοφωνικού αυτού Σταθμού είναι να μεταδώσει στα πέρατα της Οικουμένης το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, τα δόγματα της πίστεώς μας, τους λόγους των Αγίων Πατέρων μας, την Ιερά Παράδοσή μας, τις Ιερές Ακολουθίες μας αλλά και να ασχοληθεί με θέματα που απασχολούν τους νέους μας.

Ελπίζουμε, αφ' ενός πολύ σύντομα να καταφέρουμε να εκπέμπουμε ένα 24ωρο πρόγραμμα πλούσιο σε πνευματική τροφή και αφ' ετέρου ο Ραδιοφωνικός αυτός Σταθμός να γίνει μια όμορφη και απαραίτητη πνευματική παρέα για όλους εσάς.

Υπεύθυνος για αυτό το εγχείρημα είναι ο **π. Στέφανος Κωστόπουλος** προϊστάμενος του Ιερού Ναού Αγίας Τριάδος Βύρωνος και έμπρακτος συμπαράστατης ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Καλλίνικος Νικολάου Ιεροκήρυκας και υπεύθυνος για το Internet της Ιεράς Μητροπόλεώς μας.

Τέλος θα θέλαμε από καρδιάς να ευχαριστήσουμε τον Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη π. Αναστάσιο Τασόπουλο, Πρωτοσύγκελλο της Ιεράς Μητροπόλεώς μας, καθώς επίσης όλους τους Πατέρες και το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο της Ενορίας μας για την στήριξη και την αγάπη που έδειξαν στη προσπάθειά μας αυτή.

Εύχομαι η Αγία Τριάδα να σκεπάσει, να στηρίξει και να στερεώσει το εγχείρημά μας προς δόξα Θεού και μόνο!

Αδελφοί μου καλή ακρόαση!»

Κάπως έτσι ξεκινήσαμε το ταξίδι μας αυτό μέσω του διαδικτυακού Ραδιοφωνικού Σταθμού της Ενορίας μας **πριν από ένα χρόνο, στις 18 Απριλίου 2013.**

Οι δυσκολίες αυτού του ταξιδιού ήταν πολλές και υπαρκτές. Ο στόχος μας όμως, για ένα Ορθόδοξο ραδιόφωνο όπου η φωνή του ευαγγελίου θα φτάνει στα πέρατα της οικουμένης, ήταν και παραμένει τόσο δυνατός που και αυτές οι δυσκολίες με τη χάρη του Τριαδικού Θεού μπόρεσαν να αντιμετωπιστούν.

Θα θέλαμε από καρδιάς να ευχαριστήσουμε τον Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας, Μητροπολίτη Καισαριανής, Βύρωνος και Υμηττού **κ.κ. Δανιήλ** που με πνευματική καθοδήγηση και πατρική αγάπη αγκάλιασε και στήριξε την προσπάθειά μας αυτή. Ευχόμαστε Σεβασμιώτατε ο Πανάγαθος Θεός Σεβασμιώτατε να Σας ενδυναμώνει στην Αρχιερατική Σας διακονία!

Αυτή η πορεία συνεχίζεται αδελφοί μου!

Συνεχίζεται με πυξίδα και αρχηγό τον **Κύριο μας Ιησού Χριστό! Συνεχίζεται** εκπέμποντας, εκτός από το λόγο του Ευαγγελίου, λόγο Πνευματικό, λόγο Ελπίδος, Αγάπης και Παρηγοριάς! Λόγο Ορθόδοξο και Ελληνικό!

Καλή Ακρόαση!

π. Στέφανος Κωστόπουλος

Υπεύθυνος διαδικτυακού Ραδιοφωνικού Σταθμού

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ & ΥΜΗΤΤΟΥ

ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΣ ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΒΥΡΩΝΟΣ

ΙΕΡΟ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Γνωρίζουμε στους εύσεβεις χριστιανούς, ότι την Τρίτη 1 Ιουλίου, πανηγυρίζει
τό Ιερό Παρεκκλήσιο τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων,
πού βρίσκεται κάτω από τόν Ιερό Ναό τῆς Ἀγ. Τριάδος. Οἱ Ἱερές Ἀκολουθίες θά τελεστοῦν ὡς ἑξῆς:

Δευτέρα 30 Ἰουνίου (ΠΑΡΑΜΟΝΗ)
7.00 μ.μ. Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός.

Τρίτη 1 Ἰουλίου (ΚΥΡΙΩΝΥΜΟΣ ΗΜΕΡΑ)
7.00 π.μ. Πανηγυρική Θεία Λειτουργία.
6.30 μ.μ. Ἀκολουθία Ἑσπερινοῦ, Ἱερὰ Παράκληση
τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων μετά Λιτανείας τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ:
Ν. ΕΛΒΕΤΙΑ - ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΕΑ (203-204),
ΑΚΑΔΗΜΙΑ - ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ - ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ -
ΓΛΥΦΑΔΑ (054), ΓΛΥΦΑΔΑ - ΒΥΡΩΝΑ - ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ -
ΤΡΟΛΕΪ: ΠΑΤΗΣΙΑ - Ν. ΕΛΒΕΤΙΑ ΒΥΡΩΝΑ - ΣΥΝΤΑΓΜΑ (209),
ΣΤΑΣΗ: ΑΓΟΡΑ ΒΥΡΩΝΟΣ

ΙΕΡΟΝ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΝ
ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΥ
ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

www.agiatriadavyrona.gr
www.agiatriadavyrona.gr
www.agiatriadavyrona.gr
www.agiatriadavyrona.gr

Web TV

24 ώρες
διαδικτυακό
ραδιόφωνο

Ακούστε
ΖΩΝΤΑΝΑ

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΜΑΣ ΖΩΗ:

Ο Ιερός Καθεδρικός Ναός της Αγίας Τριάδος Βύρωνος

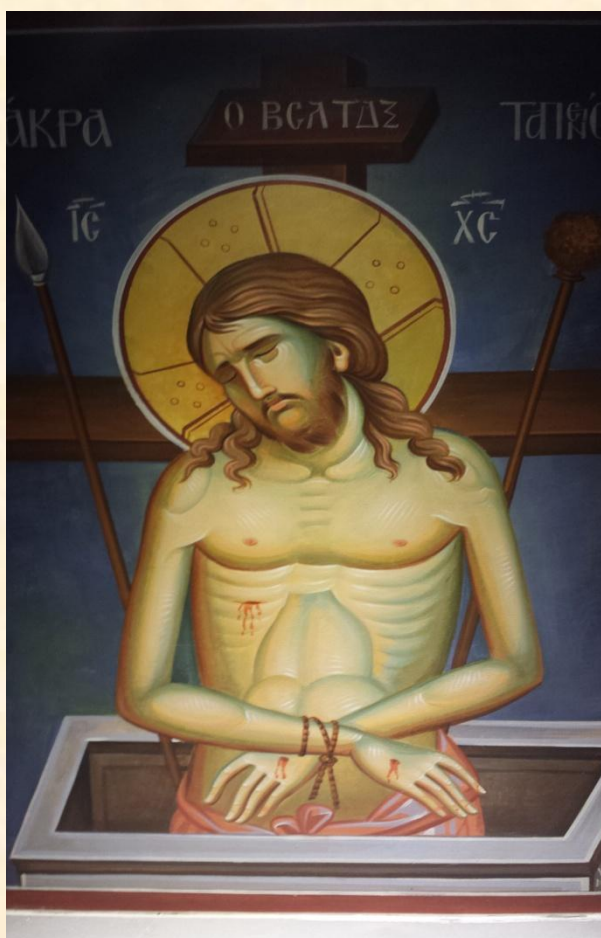
Το Ιερό Παρεκκλήσιο μας.

Η Αγία Βαρβάρα Βύρωνος

Το Ιερό Παρεκκλήσιο μας.

Ο Άγιος Λάζαρος Βύρωνος

Το Ιερό Παρεκκλήσιο μας. Παναγία Γοργουπήκοος-Άγιοι Ανάργυροι

ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ

Ευχαριστούμε θερμα τον Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας **κ.κ. Δανιήλ**, που από την πρώτη στιγμή αγκάλιασε και στήριξε την έκδοση του Ψηφιακού Περιοδικού της Ενορίας μας.